

Alguns no som escèptics per sistema però sí ens fem descreguts per rutina. O això em passa a mi. L'escepticisme sistemàtic sovint ens obliga a renunciar a certa empatia i equanimitat. En canvi, una certa incredulitat preventiva, altrament dit suspicàcia, és un saludable i instintiu mecanisme de defensa, més o menys sofisticable, contra les rutines diàries amb què ens tabulen i assetgen. Que les nostres respostes, de recel o de sospita, no acaben mutant també en rutinàries –l'autèntic virus de la **paranoia**– dependrà, doncs, de nosaltres mateixos, encara que no per això la nostra confiança deixarà de rebre les incansables embranzides de la indústria de la por. Tot això ve a tomb del **finis i tot celebrat** primer aniversari de la **Grip A**, més encara si atenem a la simple constatació de fets: **ni un sol cas** de grip A la setmana passada al País Valencià. Un fet aïllat, direu, terminal, a conseqüència de la pujada de temperatures. Potser. Però **n'hi ha més**: un any després de la pandemització de la por, que no del virus, i després de l'hivern més **fred i humit** dels darrers anys, només s'han utilitzat 9.000 antivirals, d'un total de 15 milions adquirits pel Govern de l'Estat, augmentant d'aquesta manera la despesa sanitària pública en 300 milions d'euros! **Una altra**: gairebé el 80% de les vacunes comprades pel govern balear no han estat usades. En voleu més? En resposta a aquesta i altres crítiques, el comissari europeu de Sanitat i Consum, John Dalli, **ha dit** que «*si la pandèmia no ha provocat una alta morbiditat no ha estat perquè no haja suposat una amenaça real, sinó perquè s'han adoptat les mesures oportunes per contrarestar els seus efectes*». El comissari i la ministra de Sanitat, als qui ningú els ha demanat la dimissió, consideren «*mesures oportunes*» balafiar 300 milions d'euros en medicaments i l'alarmisme permanent i incorregible a càrrec dels comerciants de la por: **farmacèutiques, governs i mitjans de comunicació**. Recordaré simplement aquest temible **titular** de l'agost passat: «*Un millón y medio de valencianos contraerá la gripe A en dos años*». Redell! Donald Rumsfeld no l'hauria redactat millor, vaig dir en un **apunt**. El cas és que els **apocalipsis** ja no són el que eren. Abans hi havia el diluvi universal, el cataclisme d'**Abbatia**, els quatre **genets**, el **trio** de les Açores... Avui els apocalipsis tenen principi i final, poc apocalíptic, allargassat com una pel·lícula roïna: triquinosi porcina, febre aftosa, encefalopatia espongiforme, grip aviària, grip porcina... A l'hemisferi sud torna el fred i les multinacionals reinicien *-reset!*– el seu particular agost: **Argentina, Paraguai, Bolívia, Xile**... És decebedor. Això no pot seduir cap director de cinema. Ja estic fent les meues juguesques: després de l'estiu, una **modificació genètica dels tomàquets** escamparà un virus letal i incontrolable que acabarà amb el 90% de la població mundial.

Button

Button

«*El último día*», de [The Killer Tomato](#)